

---

# Dzierżysław, st. 35, gm. Kietrz, woj. opolskie, AZP 102-38/146

---

Informator Archeologiczny : badania 32, 5

---

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

## PALEOLIT

**Borsuki**, st. 15, gm. Sarnaki, woj. białskopodlaskie, AZP 55-86/20- patrz: późne średniowiecze

**DZIERŻYŚLAW**, st. 35, gm. Kietrz, woj. opolskie, AZP 102-38/146

- obozowisko kultury magdaleńskiej (paleolit schyłkowy)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w dniach od 4 lipca do 3 sierpnia przez prof. Bolesława Gintera i mgr Martę Połtowicz (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez PSOZ i Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 38 m<sup>2</sup>.

Badania miały na celu dalsze rozpoznanie charakteru stanowiska, uchwycenie zachowanych struktur osadniczych, przeprowadzenie dalszych obserwacji stratygraficznych oraz uściślenie chronologii stanowiska i jego pozycji w podziale taksonomicznym kompleksu magdaleńskiego.

Przebadano obszar będący kontynuacją skupienia materiałów odkrytego roku 1997. Obok dużej ilości artefaktów leżących *in situ* w warstwie kulturowej, które nie tworzyły wyraźnych układów, znaleziono także 6 skupień różnej wielkości, o zróżnicowanym składzie inwentarza, odpowiadających niewątpliwie różnym rodzajom aktywności.

Odkryto ślady ognisk. Część stanowiska została zniszczona przez współczesny wkop. Znaleziono około 6,5 tys. artefaktów kamiennych wykonanych techniką łupania, w tym liczne (około 400) narzędzia (przede wszystkim zbrojniki, głównie trójkąty, rylce i przekłuwacze), rdzenie i debitaż, a także liczne kamienie, często ze śladami tłuczenia lub rozcierania oraz liczne grudki ochry. Zidentyfikowano jeden ząb mamuta.

Oprócz głównego wykopu archeologicznego wykonano także pięć szurfów geologiczno-paleologicznych i palinologicznych. Badania przeprowadzili: prof. M. Pawlikowski (AGH), prof. S. Ściba (UJ), mgr A. Wacnik, dr P. Wojtal (PAN).

Wyniki badań z roku 1998 wskazują, że stanowisko jest najprawdopodobniej pozostałością niewielkiego obozowiska podstawowego. Skład inwentarza potwierdza tezę, o jego przynależności do technokompleksu magdaleńskiego, do jego wariantu z trójkątami (grupa Döbritz). Jego datowanie ustala się wstępnie na okres pomiędzy najstarszym i starszym Dryasem. Te wszystkie dane potwierdzają także wysoką rangę naukową stanowiska.

Materiały i dokumentacja docelowo będą się znajdować w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w 1998 r.”

Badania będą kontynuowane.

**Gnojno**, st. III, gm. Konstantynów, woj. białskopodlaskie, AZP 55-86/40- patrz: wczesne średniowiecze

**Grodzisko Dolne**, st. 22, gm. *loco*, woj. rzeszowskie, AZP 101-81/6- patrz: wczesna epoka brązu

**Jordanowo**, st. 12, gm. Świebodzin, woj. zielonogórskie, AZP 53-14/47- patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich